

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/12/2019
Identifikačné číslo spisu: 9519100082
Dátum vydania rozhodnutia: 25.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:9519100082.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho, v trestnej veci obžalovaného Ing. F. G. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. augusta 2020 v Bratislave, o odvolaní prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. októbra 2019, sp. zn. BB-3T/10/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. októbra 2019, sp. zn. BB-3T/10/2019, sa zrušuje.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred súdom I. stupňa

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „prvostupňový súd“ alebo „Špecializovaný trestný súd“) z 11. októbra 2019, sp. zn. BB-3T/10/2019, bol obžalovaný Ing. F. G. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1. ako generálny riaditeľ odboru dohľadu nad trhom cenných papierov, poisťovníctvom a dôchodkovým sporením Národnej banky Slovenska (ďalej len „NBS“) v presne nezistenej dobe v roku 2015 na presne nezistenom mieste v Bratislave žiadal a následne v presne nezistenom období niekedy v mesiaci december 2015 v reštaurácii E. K. v H. so sídlom H., H. U. č. X, prijal úplatok vo výške 1.000,- eur od RNDr. K. Y., ako predsedu predstavenstva spoločnosti V. X. životná poisťovňa, a.s. so sídlom H., ul. A. č. X, IČO: XXXXXXXX (ďalej len „spoločnosť V. X.“) a úplatok vo výške 1.000,- eur od Ing. K.

P., ako člena predstavenstva spoločnosti V. X., za to, že v súvislosti s dohľadom NBS nad spoločnosťou V. X. neuloží najprísnejšie sankcie v zmysle § 139 zákona č. 39/2015 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 39/2015 Z. z.“),

2. ako generálny riaditeľ odboru dohľadu nad trhom cenných papierov, poisťovníctvom a dôchodkovým sporením NBS v presne nezistenej dobe, niekedy v mesiaci máj alebo jún 2016, na presne nezistenom mieste v Bratislave žiadal a následne dňa 24. februára 2017 v presne nezistenom čase v reštaurácii E. K. v H. so sídlom H., H. U. č. X, prijal úplatok vo výške 2.000,- eur od RNDr. K. Y., ako predsedu predstavenstva spoločnosti V. X. a následne dňa 24. februára 2017 v presne nezistenom čase pred reštauráciou E. K. so sídlom H., H. U. č. X, žiadal od RNDr. K. Y. úplatok vo výške 10.000,- eur za to, že v súvislosti s dohľadom NBS nad spoločnosťou V. X. neuloží najprísnejšie sankcie v zmysle § 139 zákona č. 39/2015 Z. z.

V odôvodnení tohto rozsudku Špecializovaný trestný súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. júla 2019, sp. zn. 2 To 13/2018, v zmysle ktorého „platí, že ak je možné v trestnej veci dospieť na základe vykonaného dokazovania k niekoľkým, čo do pravdepodobnosti rovnocenným skutkovým verziam, má súd povinnosť prikloniť sa k tej z nich, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia, tzn. povedie k oslobodeniu spod obžaloby z dôvodu § 285 písm. c) Tr. por. Nedodržaním tejto povinnosti porušuje súd princíp rozhodovania in dubio pro reo a tým aj prezumpcie neviny podľa čl. 40 ods. 2 Listiny práv a slobôd. Prezumpcia neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní konkrétne dôkazné bremeno, pričom je to nakoniec súd, na ktorom spočíva zodpovednosť za náležité objasnenie veci. Súhrn nepriamych dôkazov k preukázaniu viny obvineného musí tvoriť logickú a ničím nenarušenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obvineného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Súd môže oprieť výrok o vine aj o nepriame dôkazy, ale len za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vcelku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť alebo skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru. Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., tzn. že tieto hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a spravil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia.

Odôvodnenie výroku o vine musí byť výrazom úplne jednoznačného, žiadne dôvodné pochybnosti nevzbudzujúceho záveru, že sa práve obžalovaný dopustil skutku, uvedeného vo výroku rozsudku, že tento skutok vykazuje znaky niektorého trestného činu uvedeného vo zvláštnej časti Trestného zákona v spojení so znakmi všeobecnej časti.

Za dôvodnú pochybnosť možno pritom považovať takú pochybnosť, ktorá by spôsobila, že sudca alebo orgán činný v trestnom konaní po dôkladnom, nestrannom zhodnotení všetkých dostupných dôkazov by bol tak nerozhodný, že by nemohol povedať, že získal ustálené presvedčenie o vine obžalovaného. Je to teda taká pochybnosť, ktorá by u rozumnej osoby zapríčinila, aby zaváhala alebo zastala pri vybavovaní dôležitej životnej záležitosti. Nízke požiadavky na istotu zvyšuje nebezpečenstvo justičných omylov a naopak požiadavka istoty skutkového zistenia bez dôvodných pochybností potom podstatne zvyšuje autoritu práva, pretože rozsudok opretý len o pravdepodobné zistenie viny nemá náležitú morálnu váhu a nie je spoločnosťou hodnotený ako akt spravodlivosti. Preto požiadavku bezpečného skutkového zistenia bez dôvodných pochybností nie je možné zamieňať s nebezpečnou teóriou, že stačí pravdepodobné usvedčenie páchatela.“

Taktiež poukázal na to, že obžalovaný Ing. F. G. nebol postavený pred súd pre porušenie etických,

služobných či pracovnoprávných predpisov, ale bol obvinený z toho, že v súvislosti s obstarávaním všeobecného záujmu mal priamo pre seba žiadať a prijať úplatok, pričom taký čin mal spáchať ako verejný činiteľ. Podľa názoru Špecializovaného trestného súdu v predmetnej veci niet sporu o tom, že obžalovaný sa vo vzťahu k predstaviteľom spoločnosti V. X. nesprával profesionálne ako vysoký bankový úradník, ktorého povinnosťou je obmedziť styk so subjektmi, nad ktorými NBS vykonáva dohľad, na výhradne úradný. Uvedené pritom nevyklučuje aj menej formálne stretnutia, na ktorých sa preberajú eventuálne problémy súvisiace s výkonom dohľadu, v žiadnom prípade však nemôže ísť o spoločenské udalosti typu večera a popíjanie alkoholu, kde účet platí subjekt, nad ktorým sa vykonáva dohľad.

Vo vzťahu k samotnej forme úplatku Špecializovaný trestný súd uviedol, že si vie predstaviť situáciu, že „úplatok je zabalený do stávky“, avšak v takom prípade je potrebné dokázať, pričom dôkazné bremeno je na prokurátorovi a taktiež kamufláž je potrebné v skutkovej vete obžaloby (a napokon i rozsudku) popísať. Ak však ide o stávku, hoc aj uzavretú výrazne v rozpore s etickými alebo právnymi predpismi, jej uzavretie nemôže mať trestnoprávny rozmer.

Špecializovaný trestný súd ďalej poukázal na to, že v predmetnej veci existujú tri verzie opisu udalostí, a to verzia svedkov Y., S. a P. (podľa nich nešlo o stávku, ale o úplatok), verzia svedka Š. (ktorý stávku chápal ako stávku a nie ako úplatok, tobôž nie ako nenáležitú výhodu za to, že budú v prospech tých, ktorí prehrávajú, uplatnené benefity) a verzia obžalovaného (ktorý pripúšťal len jedno stretnutie, svoje počínanie považoval za uzavretie stávky a na rozdiel od zvyšných štyroch svedkov uvádzal, že dokonca nešlo ani o stávku o peniaze). Výpovede svedkov Y., S. a P. považoval Špecializovaný trestný súd za podrobné a relatívne konzistentné, a i keď priamo nenavádzali výsledok stávky na poskytnutie benefitov, možno konštatovať, že pokiaľ by to bol jediný do úvahy prichádzajúci variant priebehu udalostí, Špecializovaný trestný súd by zrejme dospel k záveru o trestnoprávnom následku konania obžalovaného a vinu by v zmysle obžaloby s príslušnou úpravou skutkovej vety uznal. Avšak s absolútnou istotou nie je možné vylúčiť ani verzie prezentované svedkom Š. a obžalovaným. Sústavu dôkazov, ktorej vyhodnotenie by umožňovalo nespochybniteľný záver o vine, naruša taktiež razantnosť postupu Národnej banky Slovenska voči spoločnosti V. X., podanie trestného oznámenia zo strany predstaviteľov spoločnosti V. X. až po vyhlásení nútenej správy (po jeden a pol roku, resp. štyroch mesiacoch od skutku), ako i predložená kniha jázd, z ktorej vyplýva, že v decembri 2015 obžalovaný nemohol absolvovať tak dlhú jazdu, akou je jazda z Bratislavy do Košíc - toto je dokonca aj v rozpore s verziou svedka Š., u ktorého podľa Špecializovaného trestného súdu nemožno nevidieť jeho spriaznenosť so spoločnosťou V. X. z dôvodu existujúceho vzťahu jeho sestry k tejto spoločnosti. Dopĺňujúco podľa Špecializovaného trestného súdu vyznievajú ďalšie detaily prípadu, ako napríklad šťastný výraz obžalovaného na fotografii predloženej svedkom Y., čo dokumentuje, že išlo o klasickú stávku, v rámci ktorej môžu všetky zainteresované strany vyhrať i prehrať.

Na základe uvedených dôkazov a ich vyhodnotení spôsobom, ktorý je vyššie popísaný, Špecializovaný trestný súd obžalovaného oslobodil, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Verzia zakladajúca trestnú zodpovednosť totiž podľa Špecializovaného trestného súdu nie je mimo rozumnú pochybnosť do úvahy prichádzajúcou jedinou verziou a tak mimo rozumnú pochybnosť nebola preukázaná ani vina.

II.

Odvolyvanie

a vyjadrenie k nemu

Proti tomu rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“). Podané odvolanie odôvodnil písomným podaním z 28. novembra 2019, v ktorom uviedol, že záver súdu o tom, že existujú tri rozdielne verzie možného konania obžalovaného považuje za nesprávny, pretože obhajoba obžalovaného bola v plnom rozsahu vyvrátená, pričom usvedčovaný je predovšetkým výpoveďami svedkov K. Y., K. P., Z. S. a čiastočne aj N. Š.. Všetci štyria podľa prokurátora zhodne uviedli, že k stretnutiam v

decembri 2015 a februári 2017 došlo a podrobne popísali rozhodné skutkové okolnosti. Podľa prokurátora je nepochybné, že predmetom týchto stretnutí bola stávka o zjedenie steaku v priebehu jednej hodiny s dohodnutou odmenou vo výške 2 000,- eur pre víťaza. Prvému stretnutiu v decembri 2015 predchádzalo stretnutie K. Y., K. P. s obžalovaným, ktorého sa zúčastnil aj N. Š., pričom predmetom tohto stretnutia bolo riešenie situácie v súvislosti so spoločnosťou V. X.. Na tomto stretnutí mal obžalovaný uviesť, že je naňho zo strany nemenovaných predstaviteľov Národnej banky Slovenska vyvíjaný tlak v súvislosti s výkonom dohľadu nad predmetnou poisťovňou. Obžalovaný zároveň žiadal, aby sa uskutočnilo ďalšie stretnutie a navrhol im uskutočnenie stávky „steakom“ v hodnote 2 000,- eur. Tvrdenia obžalovaného, že na stretnutí nebol a že tomu zodpovedá kniha jász, je podľa prokurátora vylúčené jednak výsluchmi, ako aj spôsobom evidencie údajov v knihe jász. Dokonca aj svedok N. Š. potvrdil, že na tomto stretnutí bol. Vo vzťahu k prvej stávke sa obžalovaný vyjadril, že ju kontumačne prehrávajú, avšak napriek tomu došlo k vyplateniu predmetnej finančnej odmeny. Svedkovia K. Y., K. P. a Z. S. podľa prokurátora uviedli, že tieto stretnutia mali vzájomnú súvislosť práve so sporom, ktorý existoval medzi spoločnosťou V. X. a Národnou bankou Slovenska. Pri prvom decembrovom stretnutí boli riešené aj okolnosti výkonu dohľadu zo strany Národnej banky Slovenska voči poisťovni V. X..

Z týchto dôvodov možno podľa prokurátora bezpochyby vyvodit' záver, že stávka bola priamo naviazaná na činnosť, resp. postavenie, v ktorom sa obžalovaný v rámci vykonávania dohľadu nad poisťovníctvom vo vzťahu k spoločnosti V. X. nachádzal. Taktiež je podľa prokurátora nepochybné, že všetci štyria svedkovia potvrdili, že k prevzatíu 2 x 2 000,- eur došlo. Jediným svedkom, ktorý tvrdil, že mal od neho žiadať ešte 10 000,- eur, bol práve svedok K. Y., ktorý však túto požiadavku obžalovaného oznámil svedkom K. P. a Z. S. v krátkom časovom okamihu. Je preto podľa prokurátora nevyhnutné uzavrieť, že požiadavka zaplataenia úplatku 10 000,- eur je v kontexte predchádzajúcich dvoch súm a je logickým dôsledkom konania obžalovaného. Prokurátor dal taktiež do pozornosti, že obžalovaný bol generálnym riaditeľom odboru dohľadu Národnej banky Slovenska, a to okrem iného aj nad poisťovňou. Dohľad zo strany Národnej banky Slovenska nad spoločnosťou V. X. je podľa prokurátora nepochybné obstarávaním vecí všeobecného záujmu a rozhodnutie o zavedení nútenej správy, ktoré obžalovaný podpísal, je nepochybné rozhodnutím verejného činiteľa.

Vo vzťahu k právnej povahe vyžiadaných súm (2x 2 000,- eur) prokurátor uviedol, že išlo o zastretie právnej povahy finančných prostriedkov, ktoré boli prijaté s tým, že išlo o úplatky v súvislosti s výkonom dohľadu nad poisťovňou zo strany obžalovaného ako riaditeľa odboru dohľadu Národnej banky Slovenska. To isté potom podľa prokurátora platí aj vo vzťahu k požiadavke úplatku vo výške 10 000,- eur.

Vo vzťahu k vierohodnosti svedkov K. Y., K. P. a Z. S. prokurátor uviedol, že to, že boli zainteresovaní na určitom konkrétnom spore, ich nemôže automaticky diskvalifikovať, aj napriek tomu, že mali vecný záujem na určitom spôsobe vybavenia veci. Zdôraznil, že svedkovia vypovedali zhodne tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Už samotné podanie trestného oznámenia v predmetnej veci postavilo týchto svedkov do role obvinených v inom trestnom konaní. V tejto súvislosti dal do pozornosti, že zo spáchania skutkov obžalovaného usvedčuje aj svedok N. Š.. Z týchto dôvodov podľa prokurátora nie je spochybnená dôveryhodnosť týchto svedkov. Z ich výsluchov navyše neboli zistené žiadne také okolnosti, z ktorých by bolo možné uvažovať o zaujatosti svedkov proti obžalovanému. Na hlavnom pojednávaní neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť vierohodnosť výpovedí vyššie uvedených svedkov. Osobnostný profil žiadneho zo svedkov podľa prokurátora nenaveduje tomu, že by išlo o svedkov so sklonmi ku klamstvu alebo zlomyseľnosti.

Z takto vykonaného dokazovania v konaní pred súdom je podľa prokurátora preukázaná len jedna verzia, a to tá, ktorá je uvedená v obžalobe.

S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. októbra 2019, sp. zn. BB-3T/10/2019, zrušil vo výroku o vine a vec v súlade s § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa podaním zo 16. decembra 2019 vyjadril obžalovaný Ing. F. G. prostredníctvom obhajcu JUDr. Dušana Ivana. Vo svojom vyjadrení poukázal na svoje vyjadrenie z 3. júla 2019 a uviedol, že odôvodnenie odvolania prokurátora nemá žiadnu právnu ani skutkovú hodnotu, jeho formulácia je jednoduchá a povrchná. Prokurátor podľa obžalovaného v odôvodnení svojho odvolania žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo považuje skutkový záver súdu o existencii troch pravdepodobných verzií skutkového deja za nesprávny. Rovnako tak sa prokurátor žiadnym spôsobom nevyjadril ku konkrétnym úvahám súdu, ktoré ho v súlade so zásadou in dubio pro reo viedli k uprednostneniu najvýhodnejšieho záveru v prospech obžalovaného. Obžalovaný taktiež poukázal na to, že nie je pravdivé tvrdenie prokurátora, že zo spáchania korupčného konania ho usvedčuje svedok N. Š., keďže tento vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol: „... naozaj neviem dosvedčiť, že by pán G. kedykoľvek podmienil vyplatenie výhry v stávke na akékoľvek svoje konanie v súvislosti s riešením situácie poisťovne V. X.. Celý čas som túto situáciu vnímal ako obyčajné a regulárne uzavretie stávky.“

Obžalovaný ďalej uviedol, že tvrdenie prokurátora, že zainteresovanosť troch kľúčových svedkov v spore medzi Národnou bankou Slovenska a spoločnosťou V. X. ich nemôže automaticky diskvalifikovať, je tvrdením bez skutkového významu, pretože prvostupňový súd v napadnutom rozsudku výpovede týchto svedkov automaticky nediskvalifikoval, ale v kontexte vykonaných dôkazov ich vyhodnotil ako menej pravdepodobnú verziu skutku ako tú podanú obžalovaným alebo svedkom N. Š., ktoré nemajú znaky trestnoprávneho konania.

K procesnému postaveniu svedkov K. Y., K. P. a Z. S. obžalovaný uviedol, že toto ich procesné postavenie vyplynulo z nezákonného a neodôvodneného vylúčenia skutkov týkajúcich sa týchto osôb na samostatné konanie uznesením vyšetrovateľa zo 4. augusta 2017.

Obvinený považuje napadnutý rozsudok za zákonný a jeho odôvodnenie v súlade so zákonnými kritériami uvedenými v § 168 ods. 1 Trestného poriadku a odvolanie prokurátora navrhuje podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

III.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora odôvodňuje zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd ako súd odvolací preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu zistil, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky potrebné a pre rozhodnutie vo veci dôležité dôkazy, avšak tieto nesprávne vyhodnotil.

V prvom rade je potrebné dať do pozornosti, že pokiaľ Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 To 13/2018, najvyšší súd poukazuje na to, že v prípade rovnocenných skutkových verzií má súd povinnosť prikloniť sa k pre obvineného najpriaznivejšej z nich, čo povedie k oslobodeniu spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku. V predmetnej veci bol však obžalovaný Ing. F. G. oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku (nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný), nie podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku (nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný). Zároveň je k tomu potrebné dodať, že ak by aj v predmetnej veci súd vychádzal zo záverov vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu, v napadnutom rozsudku nevysvetlil, z akého dôvodu považoval výpovede obžalovaného Ing. F. G. a svedka N. Š. v tej časti, že išlo o regulérne uzatvorenú stávku za vierohodnejšie než výpovede svedkov K. Y., K. P. a Z. S. a tým spochybňoval verziu nasvedčujúcu

trestnoprávnemu konaniu obžalovaného.

Chronologicky vzaté, najvyšší súd považoval vytrhnutie z kontextu niektorých tvrdení obžalovaného a svedka Š., bez opory v ďalších dôkazoch, za nedostatočné pre použitie zásady in dubio pro reo, ak vo veci vykonané ďalšie dôkazy tvoria ucelenú reťaz ničím nenarušovaných a logicky odôvodniteľných dôkazov a nasvedčujú použitiu opačného princípu než v pochybnosti v prospech.

Z dokazovania, najmä z listinných dôkazov vyplynulo, že poisťovňa V. X. viedla a vedie niekoľko súdnych i mimosúdnych sporov jednak s poistencami, ale najmä s Národnou bankou Slovenska ohľadne výkonu dozoru nad jej činnosťou. Po čiastkovom úspechu v jednom zo súdnych sporov medzi V. X. L. a s. (žalobcom) a Národnou Bankou Slovenska (žalovaným v 1. rade) vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod zn. 22C/372/2009 bolo medzitýmnym rozsudkom z 12. októbra 2015 vyslovené, že právny základ nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanému v 1. rade je daný. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10 Co 25/2016 z 21. júla 2016 a napadnutý dovolaním 16. júna 2017, odkedy je spis na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Vzťahy uvedených subjektov v tomto období do vyhlásenia nútenej správy zo 14. júna 2017 a neskôr vyhlásenia konkurzu na majetok tejto poisťovne začiatkom roka 2018, boli poznačené mnohými rozpormi, ktoré zasiahli i vzťahy obžalovaného a svedkov v tejto veci a bez ich bližšieho vyhodnotenia, aby tak boli objasnené okolnosti skutkov uvedených v obžalobe, nie je možné urobiť záver o vine, či nevine obžalovaného. Napriek tomu, že prvostupňový súd sa o to pokúsil, aj to len veľmi okrajovo, tvrdiac, že to nie je jeho úlohou v tomto konaní, nepodarilo sa mu to presvedčivo.

Rovnako tak prvostupňový súd presvedčivo neuviedol, z akého dôvodu oprel svoje rozhodnutie o výpovede obžalovaného, ktoré odvolací súd považuje pre ich obsah za nekonzistentné, rozporuplné, nepresvedčivé.

V prvej výpovedi poprel uzatvorenie stávky o zjedenie steaku, priznal stretnutie so svedkami Y., P. a S. za prítomnosti svedka Š. v roku 2015 v Bratislave i Košiciach a pripustil, že v Košiciach to mohlo byť v reštaurácii E. K.. Žiadny úplatok tam neprijal. Ku skutku pod bodom 2) obžaloby uviedol, že stretnutie v Košiciach v roku 2017 prebehlo podobne ako to prvé. Zjedol steak, ale neprijal žiadny úplatok. Od nikoho, ani od svedka RNDr. Y., nežiadal 10.000,- eur za to, že neuválí sankcie na poisťovňu V. X..

Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní poprel stretnutie v Košiciach v roku 2015, predložil na potvrdenie knihu jász svojho vozidla, ktoré používal nielen na služobné, ale aj súkromné účely. Z tej nevyplývala jazda do Košíc v decembri 2015. V roku 2017 priznal návštevu E. K. v H. i jedenie steaku, ale na podrobnosti si už nepamätal a stávku o tom poprel. Bavili sa výlučne o problémoch NBS a V. X..

Okrem toho a napriek tomu, že poznal obsah sťažnosti podanej obhajcom JUDr. Váčokom proti uzneseniu o vznesení obvinenia jeho osobe z 11. augusta 2017, z ktorej vyplynula zas iná verzia týkajúca sa uzatvárania stávok o zjedení steakov a priznal v nej prijatie peňazí za ich zjedenie, ale za úplne iných okolností ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, sťažnosť na obhajcu nepodal.

Z takýchto troch verzí, si celkom nepresvedčivo vybral súd prvého stupňa tú najpriaznivejšiu pre obžalovaného a oslobodil ho. Vyhodnotil ich tak, že skutok, či skutky opísané v obžalobe sa dokonca nestali.

Proti výpovedi obžalovaného stoja výpovede svedkov Y., S. a P., ktoré takmer zhodne popisujú, kto bol iniciátorom stretnutia v H. v E. K. v roku 2015 i v roku 2017, čo bolo predmetom stretnutia.

Z ich výpovedí i z výpovede svedka Š. vyplynulo, že nebol žiaden dôvod na stretávanie sa mimo Bratislavu, že bol dostatok priestoru na vyjasňovanie si rozporných stanovísk na profesionálnej pôde Národnej banky Slovenska, kde boli zástupcovia V. X. často volaní. Potvrdili, že stretnutie v reštaurácii v Bratislave v roku 2015 inicioval obžalovaný Ing. F. G. a nie oni, že on navrhol stávku o zjedenie kilového steaku za 1 hodinu za 2 000,- eur. Svedkovia nemali dôvod takú stávku iniciovať. V snahe

ochrániť zdravie Ing. G. v roku 2015 v Košiciach stávkou skrečovali a zaplatili obžalovanému 1 000,- eur, avšak ten bol nespokojný a žiadal aj druhých 1 000,- eur, ktoré mu svedkovia S. a Y. vyplatili. Tak to bolo aj v roku 2017, keď obžalovaný steak aj reálne zjedol.

To, že ide o úplatok, vyhodnotili z toho, že obžalovaný v súvislosti so stávkou opakovane hovoril, že sú na neho tlaky na NBS a že on sa ich pokúsi zastaviť a zvrátiť uvalenie nútenej správy na poisťovňu.

Navyše svedok Y. uviedol, že pri fajčiarskej prestávke žiadal od neho obžalovaný Ing. G. 10.000,- eur za zmiernenie tlakov na poisťovňu zo strany NBS, čo svedok odmietol a informoval o tom kolegov P. a S., ktorí to vo svojich výpovediach potvrdili.

Dokonca i svedok Š. potvrdil obe stretnutia v Košiciach v rokoch 2015 a 2017, vyplatenia 2 x po 2 000,- eur za prvý nezjedený a druhý zjedený steak, ako aj to, že iniciátorom stávk bol výhradne obžalovaný a nepamätal si na podobnú stávk medzi obžalovaným a zástupcom iného dohliadaného subjektu. Nepotvrdil súvis stávky s ochranou V. X. pred tlakom zo strany funkcionárov NBS obžalovaným. Vyvodil z toho, že pri stávke o zjedenie kilového steaku obžalovaným za 1 hodinu išlo o regulérnu stávk. Nevidel však dôvod na uzatvorenie takej (najmä nie opakovanej) stávky zo strany svedkov Y., S., či P. v roku 2017.

Odvolací súd, ak by bol v postavení prvostupňového súdu, by z vykonaných dôkazov mal za preukázané, že:

1) Obžalovaný Ing. F. G. napriek tomu, že vedel o rozporoch a sporoch NBS a V. X., nadviazal mimopracovný kontakt so zástupcami tejto poisťovne RNDr. K. Y., Ing. K. P. a Ing. Z. S..

2) Na nadviazanie kontaktu použil známosť spolupracovníka Ing. N. Š. a RNDr. K. Y., ktorý v snahe ochrániť ním riadenú poisťovňu taký kontakt využil a s obžalovaným sa spoločne s kolegami z V. X. niekoľkokrát stretol a to i v dvoch prípadoch v roku 2015 a 2017 v E. K. v H..

3) Obžalovaný v snahe vylákať úplatok za ochranu V. X. pred nemenovanými zástupcami NBS (ak takí vôbec existovali), aby títo nepostupovali prísne voči poisťovni, vymyslel stávk o zjedenie kilového steaku za 1 hodinu. Dôkazom toho, že nešlo o regulérnu stávk, je okrem iného zistenie, že po nezjedení steaku obžalovaným v roku 2015, tento trval na plnom opakovaní stávky v roku 2017, pričom už pri stretnutí v roku 2015 mu muselo byť zrejmé, že svedok Y. a spol. na uzatvorení takej stávky záujem nemajú a sú k tomu obžalovaným fakticky nútení za príslub ochrany pred prísny prístupom zo strany NBS.

4) Vzťahy obžalovaného a zástupcov V. X. dokumentuje aj ich vykanie a stály odstup - nešlo teda o blízky kamarátov, či dokonca priateľov, ktorí by sa pri spoločných posedeniach bavili uzatváraním stávok, akú opakovane vymyslel obžalovaný Ing. G.. Mierne nepriateľský postoj dokumentujú aj neustále nezhody ohľadne výkladu práva na dozor NBS na poisťovňu, a ako vypovedal svedok Ing. Š.: „trochu sme na seba nakričali“, ale každý odišiel so svojim názorom.

Z týchto preukázaných okolností by nemalo v závere rezultovať oslobodenie spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože podľa názoru odvolacieho súdu niet pochybností o tom, že skutok sa stal. Z tohto dôvodu Špecializovaným trestným súdom uvádzané rozhodnutie (2 To 13/2018) nie je možné v celosti v tomto prípade použiť.

A rovnako ak možno konštatovať, že rozsudok opretý len o pravdepodobné zistenie viny nemá náležitú morálnu váhu a nie je spoločnosťou hodnotený ako akt spravodlivosti, možno z opaku (per analogiam) konštatovať, že rovnako ako akt spravodlivosti nemôže byť spoločnosťou takto hodnotený oslobodzujúci rozsudok a nemá náležitú morálnu váhu, ak sa napriek jasným a presvedčivým dôkazom o vine opiera len o pravdepodobné zistenie neviny.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti

tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.